

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

تهیه و تدوین: محمد موسی تلاش و جسور مدد
۰۸ جولای ۲۰۱۳

از نزدیک با کودکان کابل

سرزمینی به نام افغانستان امروز، با فراز و نشیب های فراوانی رو به روبرو شده است. آنچه که برای یک کشور مهم است اطفال و جوانان تحصیل یافته آن است که برای رشد، توسعه و پایه دار بودن یک جامعه می توان نقش مؤثری داشته باشند.

من به عنوان یک جوان فعال در افغانستان زندگی می کنم. معتقدیم و تأکید داریم که هیچ کشوری فرو نمی پاشد، مگر این که از درون نکاهد، روحیه جوانان خدشه دار نشود و اطفال بی ثمر رشد کنند. کودکی و جوانی در افغانستان به یک کابوس ماندگار بدل شده است.

کشور افغانستان مدتها است که با بی ثباتی درونی روبه رو است، اطفال بی هویت و جوانان بی انگیزه و بی هدف در داخل این کشور فرسوده شده است که چندان ثمری به همراه ندارد که ما شاهد آن هستیم.

هر چند نمی شود به عوامل و دشواری هایی که سر راه اطفال در افغانستان وجود دارد، به تفصیل صحبت کرد، اما اشاره (چکیده) این عوامل را می توان این چنین نام برد .

فشرده زندگی کودکان در افغانستان:

فهمیم الله

سلام عزیز دل خوب استی؟

فهمیم الله جان، فرزند محمد طاهر یازده سال دارد ، متعلیم صنف سوم است .

از او سؤال کردم که چه کار می کنی؟

«اسپند چی» هستم .

چه وقت به مکتب می روی؟

از ساعت ۷ صبح تا ۱۱ پیش از چاشت.

از این کاری که می کنی چقدر مفاد روزانه به دست می آوری؟

روزی ۵۰ تا ۸۰ افغانی کار می کنم.

آیا این پول می تواند به مصرف تان بسنده باشد؟

نه!

این کودک از این که با من چندی در صحبت شد به خود بالید و جرأتش دوچند شد و به جواب دادن شروع کرد.

در خانه ما ۳ نفر زندگی می کنیم مادرم برادر کلانم که بیکار است خودم.

پدرم، مادرم را طلاق کرده و زن دیگر گرفته است .

از فهمیم الله جان پرسان کردم که می توانی سبق (درس) را به خوبی یاد بگیری؟

گفت: بلی من که «اول نمره» هستم.

از این وضعیت که در وجود این اطفال نازنین دیدم باورم نشد، دوباره پرسیدم، این بار سوگند خورد گفت من اول نمره صنف هستم .

آفرین به تو بچه شجاع ، در آخر از او سؤال کردم که چه آرزو داری؟

یک آه درد آور کشید و گفت بزرگترین آرزویم، در آینده یک داکتر ورزیده شوم. اولین کارم مداوای مادرانم است و بعد به دیگر خواستهای مادرم رسیدگی کنم دیگر چشمان مادرم را اشک آلود نبینم.

نذیر

صنف پنجم مکتب ابتدائی است. اصلاً خبر نداشت که من از او عکس گرفتم. بعد از عکس گرفتن برایش سلام دادم و به سؤال کردن ادامه دادم.

نذیر پسر ناظر حسین. دوازده سال عمر دارد، صنف پنجم است بعد از درس کار می کند، (خلال زردک) می فروشد. همانند اطفال دیگر با مشکلات گوناگون روبه رو است اما یگانه خرسندی نذیر این است که با پدرش یکجا کار می کند و هراس از گرسنه ماندن ندارد.

از پدرش پرسیدم که چرا نمی گذاری که پسر درس بخواند و کار نکند .

گفت: من خود مشکل پا دارم و راه رفته نمی توانم. من باید نگهداری کنم و پسرم بفروشد، تا بتوانیم دستاوردی داشته باشیم .

اگر نذیر تنها کار بکند و شما در خانه نشسته باشید دستاورد روزانه اش چند است؟

پدر نذیر که اشکش جاری شده بود گفت ۱۰۰ تا ۱۵۰ افغانی می تواند بفروشد که بسنده نیست، نه تنها مشکل نان نیست خانه نداریم و ۸ نفر در خانه مان نان خور است. من و نذیر نان آور خانه هستیم و بس.

از نذیر پرسیدم : می خواهی در آینده چه کاره شوی؟
من می خواهم در آینده یک مهندس باشم، اما می ترسم. پول ندارم و بی پول نمی شود درس خواند. می ترسم که من به این آرزویم نرسم .

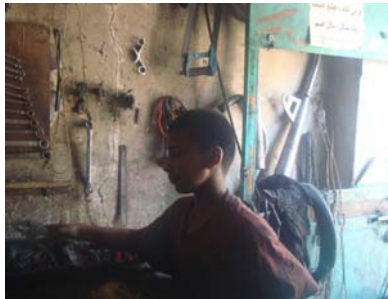
سید علی

نام: سید علی
نام پدرش: سید برات است.
دکان موتو سیکل سازی دارد به لهجه افغانها (مستری) است. ۱۵ سال سن دارد و صنف ششم است، اما کاملاً متفاوت از دیگر دوستانش درس را یاد نمی گیرد، از مکتب نفرت دارد و نظام آموزشی را نقد می کند.
پرسیدم: چرا؟

جواب: استادها سختگیر هستند، چوب می زنند و کسانی که واسطه دارند برایشان نمره می دهند و در فکر غریب نیستند و من از این که کار می کنم خوش هستم و پدرم را می خواهم کمک کنم چون تنها است و خواهرانم به مکتب می روند.

فواد

فواد فرزند شخصی به نام صبور است. به درس و آموزش خوش بین است. فعلاً شاگرد در شرکت ترمیم بایسکل در کابل است. صنف چهارم است ۱۳ سال سن دارد. در هر روز ۵۰ افغانی از کارخانه به خانه می برد.
از او پرسیدم: جز از خودت دیگر کسی از اعضای خانه تان کار می کند؟
گفت: بلی برادرم از من کرده یک سال کلانتر است و دکان ترمیم بایسکل دارد پدرت چه : پدرم موتو دارد و هر چه که کار می کند در پودر (هیروین) به مصرف می رساند و در فکر ما و خانه نیست.
از دولت می خواهد که برایشان زمینه را مساعد بسازد تا بتوانند بهتر درس خود را بخوانند .
سؤال کردم: اگر کار نکنی می توانی به مکتب بروی ؟
گفت: نه
چرا؟

اگر من کار نکنم پدرم به ما اجازه داخل شدن به خانه را نمی دهد .

در کنار این همه ناتوانی هائی که اطفال در افغانستان دارند، هستند کسانی که اطفال شان در مکاتب خصوصی درس می خوانند، به آب معدنی دست و روی صاف می کنند، موترهای لکسیس در انتظار شان است و در فکر فلک هم نیستند. ازگفت و شنود همراه کودکان، اول به خاطر زحمت کثی شان بسیار خرسند شدم و بعد مأیوس شدم که این کودکان مقدس در این ایام طفولیت بسیار با کارهای طاقت فرسا دست پنجه نرم می کنند این وقت وظیفه این نازنین ها کارکردن نیست صرف درس خواندن و از تعلیم و تربیت خوبی برخوردار شدن است. من صرفاً همراه چند طفل پایتخت، احوالپرسی کردم. لیکن نمی دانم که به دیگر ولایت ها و ولسوالی ها چه روز ها می گذرد. دقیق می دانم که احوال آن طفلها از حال طفل های پایتخت بدتر است لیکن نمی دانم این نازنین ها چگونه همراه این روزگار سخت زندگی، مبارزه دارند، بسیار درد آوراست. اطفال در افغانستان من از وقتی که پا به زمین مینهند درگردنش بار سنگین می نهند. این اطفالی که دیدم زیاد ترین سن شان از ۱۳ سال تجاوز نمی کند باز هم مسؤولیت خانه به دوش شان سوار است. باید همراه این روزگار غدار بسازند. این ها تفرح، بازی کردن همراه دوستان ندارند. از ۷ صبح تا ۶ شام با کارهای مشقت بار دست و پنجه نرم می کنند.

نباید اینطور باشد! ما باید به کودکان خود یک دنیای بدون از رنج و بدون ظلم بسازیم به خاطری که آینده جامعه ما به دست این اطفال نازنین مان است باید هرچه سریع تر در مقابل کار مشقت بار اطفال عکس العمل نشان دهیم و این حکومت ضد اطفال را از بین ببریم از شما دوستانی که حرفهای ما را می خوانید خواهش می کنیم که به ما ببیونید! تا به کی در برابر این نابرابری ها سکوت کنیم! بیائید فرزندان خود را از چنگال خون خوران نجات دهیم. به امید آن روزی که همه به میدان بیایند و به بیعدالتی نه بگویند.

* * *

به دوستان عزیز؛ موسی و جسور

مطلب مستند شما، نمونه ای از یک کار ارزنده در دفاع از حقوق کودکان است. امیدواریم کارهای بیشتری از شما در هر شماره «نشریه کودکان مقدمند» به چاپ برسد. بدون تردید، کودکان افغان سزاوار بزرگترین پشتیبانی های بین المللی هستند.

ابتکار شما در تهیه این مستند صمیمانه و بی آلایش، الگوی مناسبی برای بسیاری از دوستانی است که می خواهند در دفاع از حقوق کودکان اقدامی بکنند. امیدواریم مورد توجه خوانندگان نشریه قرار بگیرد.

نشریه کودکان مقدمند

نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۰۵